

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 224/2026
03.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Спасоја Радовића, поднетом против решења Основног суда у Ваљеву Кппр 255/25 од 13.01.2026. године и Кв 11/26 од 02.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Спасоја Радовића, поднет против решења Основног суда у Ваљеву Кппр 255/25 од 13.01.2026. године и Кв 11/26 од 02.02.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Кппр 255/25 од 13.01.2026. године одбачена је притужба браниоца окривљене АА, адвоката Спасоја Радовића, као недозвољена и дата правна поука да против наведеног решења жалба није дозвољена.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв 11/26 од 02.02.2026. године одбијена је жалба браниоца окривљене АА, адвоката Спасоја Радовића, изјављена против решења Основног суда у Ваљеву Кппр 255/25 од 13.01.2026. године, као неоснована.

Бранилац окривљене АА, адвокат Спасоје Радовић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених решења, због повреде закона из члана 439. тачка 1), 2), 3) и 4) ЗКП, погрешне примене члана 312. ЗКП, повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде члана 11. и 68. ЗКП и др., са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, укине побијана решења и врати предмет на поновно одлучивање, као и да наложи поступање у складу са чланом 312. ЗКП и обезбеди поштовање права на језик, права на одбрану и права на непристрасни суд.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Из списка предмета произлази да је бранилац окривљене АА, адвокат Спасоје Радовић поднео Основном суду у Ваљево поднесак насловљен као притужба, а у погледу неправилности учињених током трајања истраге у предмету Основног јавног тужилаштва у Ваљево Кт 651/23. Након тога је поднеском суда бранилац поучен о правима из члана 312. ЗКП, да окривљени и бранилац имају право на приговор због неправилности у току истраге који могу поднети непосредно вишем тужиоцу, одмах по сазнању, а најкасније до завршетка истраге. Како у списима предмета ОЈТ у Ваљево Кт 651/23 не постоји решење о одбијању или усвајању приговора непосредно вишег јавног тужиоца, то је суд подносиоца обавестио да притужба не може бити разматрана, имајући у виду да судија за претходни поступак одлучује по притужби браниоца уколико је приговор решењем непосредно вишег јавног тужиоца одбијен, у року од 8 дана, по пријему решења о одбијању приговора.

Након тога је у даљем току поступка судија за претходни поступак решењем одбацио притужбу браниоца окривљене, а које решење је предмет захтева за заштиту законитости, јер је притужба била преурањена, имајући у виду да бранилац и окривљена нису поднели приговор непосредно вишем јавном тужиоцу, у складу са законским овлашћењима из члана 312.ЗКП, односно нису се обратили органу поступка који је у овој фази овлашћен да одлучује по приговору. Исти став је заузело у својој одлуци ванпретресно веће истог суда, одлучујући у другом степену када је одбило жалбу на првостепено решење судије за претходни поступак, налазећи да нису испуњени услови из члана 312. ЗКП, односно нису испуњени услови да суд одлучује у конкретном случају.

Наведена решења Основног суда у Ваљево Кппр 255/25 од 13.01.2026. године и Кв 11/26 од 02.02.2026. године не представљају правноснажне одлуке против којих се у смислу члана 482. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости, јер иако иста имају формалну правноснажност (с обзиром да жалба против решења није дозвољена), немају материјалну правноснажност, јер тим одлукама није решена предметна кривичноправна ствар, односно није правноснажно окончан поступак у овој кривично – правној ствари.

У ситуацији када одлука суда против које је поднет захтев за заштиту законитости не испуњава услове правноснажности, то није било законских услова у смислу члана 482. став 1. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости против те одлуке, из којих разлога је захтев браниоца окривљене АА, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 482. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић